

España

Catalunya

Más de diez años de conflicto político

Más de un año de violaciones de derechos y represión

de Jordi Palou

ABSTRACT

L'informe “España Catalunya, Más de diez años de conflicto político. Más de un año de violaciones de derechos y represión” respon a un moment excepcional, el de l'inici del judici oral al Tribunal Suprem del regne d'Espanya. Un judici al Vicepresident del govern de la Generalitat de Catalunya, nou consellers i a la Presidenta del Parlament de Catalunya, cessats pel govern d'Espanya després d'una autorització política del Senat amb dubtosa legitimitat constitucional i estatutària, (i, en el que es considera situació d'exili, del President de la Generalitat, quatre consellers i dues diputades del Parlament de Catalunya). Aquest judici, en el que s'hi han inclòs els presidents de dues entitats de la societat civil en presó des de fa més d'un any, és la punta de l'iceberg d'un enorme bloc d'accions polítiques i jurídiques a Catalunya i Espanya ens els darrers anys, i que han despertat gran interès a tots els nivells, tant nacional com internacionalment.

Aquest informe no té per objecte ni analitzar ni prendre posició sobre la qüestió de la possible independència de Catalunya. Aquest informe se centra en un anàlisi sobre la violació de drets humans a persones i col·lectius de Catalunya i de la resta de l'Estat espanyol, segons els tractats internacionals de caràcter universal i europeu, dels que el regne d'Espanya és part integrant, i, que segons la Constitució espanyola són executius perquè formen part del seu ordenament jurídic intern.

L'Alt Comissionat pels Drets Humans de Nacions Unides en la seva intervenció del passat 7 de març del 2018, davant dels representants dels estats del món presents en el Consell dels Drets Humans de l'ONU, entre ells Espanya, va fer referència a la violència executada durant el referèndum de l'1 d'octubre de 2017 a Catalunya, qüestionant l'ús proporcional de la força per part de les forces i cossos de seguretat de l'Estat espanyol, i va recordar també que la presó provisional ha de ser l'últim recurs. També va exhortar a resoldre aquesta situació mitjançant el diàleg polític. Són precisament aquestes paraules de l'Alt Comissionat de l'ONU les que serveixen de marc referencial a tot l'informe.

Precisament per a facilitar la comprensió de les violacions dels drets humans, l'informe comença amb una breu aproximació als més de deu anys de conflicte polític, pensant especialment en els lectors internacionals.

El regne d'Espanya, fent cas omís de manera reiterada de les recomenacions dels organismes internacionals, de l'Alt Comissionat dels Drets Humans de l'ONU, del Comitè de Drets Humans de l'ONU, de diversos relators especials de l'ONU, del Comissari de Drets Humans del Consell d'Europa, del Tribunal Europeu de Drets Humans i de nombroses organitzacions pel Drets Humans i experts nacionals i internacionals, ha gestionat aquest conflicte amb mesures legislatives executives i judicials que vulneren els drets civils i polítics. Això ha provocat, segons experts, una situació “de facto” de repressió generalitzada en la que s'han aplicat mètodes propis del *lawfare* i del dret penal de l'enemic, trencant els principis d'intervenció mínima del dret penal i d'“última ratio” fets que comporten la limitació dels drets “de facto” contra persones considerades adversaris ideològicament, i una breu esquerda a l'estat de dret i a la separació de poders pròpia de les democràcies.

S'analitzen resolucions i decisions de tots els organismes dels poders fàctics que sustenten l'Estat, així com també resolucions judicials d'altres tribunals a nivell nacional i internacional, i recomenacions d'informes de diversos mecanismes de l'ONU, dels Consell d'Europa... Amb detall de totes les fonts de documentació i informació, inclosos experts juristes, advocats de la defensa, i acusació de les diferents causes, víctimes de les agressions policials, representants d'associacions de víctimes, polítics, polítics, ONG's especialitzades en drets humans, representants diplomàtics, alts funcionaris de diversos organismes públics, periodistes, relators especials i experts de l'ONU entre altres, i s'hi han tingut en compte també les diferents declaracions escrites i orals públiques que l'Associació Catalana pels Drets Civils ha fet durant el 2018 en les 38a i 39a Sessió del Consell de Drets Humans de l'ONU.

A partir de l'anàlisi de totes totes aquestes fonts l'informe ofereix una radiografia de les violacions dels drets civils i polítics més rellevants, a més d'un anàlisi de conceptes com "violència", "alzamiento tumultuario", "no-violència activa", "resistència passiva", "protesta pacífica", "tracte inhumà" o "degradant", "repressió", entre d'altres. En particular les violacions al dret a la llibertat, el dret a la seguretat personal i absència de tortura, tractes inhumans o degradants, el dret a la igualtat davant la llei, el dret a un procés just i equitatiu, el dret a la defensa processal i penal i la tutela judicial efectiva, el dret a la llibertat d'expressió, d'opinió, de recepció o comunicació d'informacions, el drets de reunió i el dret de participació política, en especial des de 2017 fins avui.